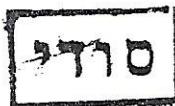

ספ-02053

מִדְיָנִית יִשְׂרָאֵל
הַבְּנָה

ל-3

פְּרֶוֹטְרָקְוָל מִסְמָךְ 39

כישיבת הוועדה לענייני חוץ ובתחום
הkraine, يوم ט', ס' ג' באול, תשי'ג - 5.9.1952
בשעה 10.30 לפה' ז'

נוכחים: חברי הוועדה

- מ. נמיר - הינדר
 א. אדרן
 י. בדר
 י. בן-איתן
 י. בן-אשד
 ה. ברגר
 פ. ברנסטיין
 ד. הכהן
 ש. זייפמן
 י. כסא
 א. ליבנה
 א. ריכטר
 י. ריפתין
 י. רפאל
 ל. שרוי
 ס. טולון
 פ. רוזן

מושגים:

- מ.מ נסיא המדרינה יושב דרא אכפת
 ש. אחוץ
 י. יווץ המשפט של הממשלה לטוטם
 על השילומים
 י. יווץ המדיני של הממשלה לטוטם
 על השילומים
 י. יווץ המשפט, משרד החוץ
 מ.נהל מחלקת האסדרה, משרד החוץ
 ד.זין העתונות, משרד אחוץ
 ס.גן מזכיר הכנסת
 מ.זכיר שר החוץ
- ש. רוזן
 ח. יחיל
 ד. דפני
 א. צידון
 י. נבלון

סדר-היות: הדיוון על סיועה הסכם לשילומים פגראטיניג.

ועדת הוֹצֵר ובטחון
5.9.52

- 2 -

ל

תינוק ס. נסיך: פורת את היחסינה. ברצוני להביע לדייעת חברי הרועדה כי יואב-ראש הוועדה שלבו עבר בתיו כטורכג באללה יוזאתם מן הכלל ולדעת הרופאים מכך פגית את איחולי הוועדה להחלסתו מההירה.

לגביה הסכם השילומיים סגדרניא לזרועות החוץ והבטחון והסכם כבאותו את הזרועה להחליפם בעבור זה בשם הרכבתה. נשמע עתה את דברי שר החוץ בעניין זה.

ג. ארת - אר התבונן

מכהינת הנובל ומכהינת סדר העוניין.

אנהנו סתאמספים היום ג-ג בטפטבגד, והמצב הוא כי המשא-
לפתן בין שתי הממשלה בסתאים ויתו זו כזו של הממשלה עכשו-
לפנוי שתי הממשלה כוונתו בטוויטה של הממשלה אמונהה עכשו-
לאחר שורה נחתם על ידי הממשלה הזרקה הזרנית מחייבת להיבט לאישור אונפרלמנט
של הממשלה. הממשלה לא רק דואת עצמה טרנסקט לחותם על המטכט, אם תחלית לחותם
עלינו, אלא היא רואה את חתימת הממשלה על ידה כחתימה מוחלטת. ברור שמכונת
יכולת תמיד לדון בכל עניין ולקבע החלטה לבטל את החתימתה, אסודגראזיות שלם היא
סעל לכל, אז מטעודרת השאלת מה בורל ממשלה שהבוגשת החלטה לבטל את חתימתה.
עפין הרמי פיקציין אייננו בחוקה שלנו. הממשלה קשורה בהחלטת הכנסת לגבי מסירת
הבדר לעיינה ולריזונה של ועדת החוץ ובבצווין. עוד לא יכול להתקבל בעניין זה
החלטה היומם פשטי טעמים. גם טעם פוני זזה שמדובר לא בדון עוד בפרלמנט של
בורן וגטפליה טרם קיבלת החלטה סופית. יש טעם שני לזה שהטפליה טרם קיבלה
ההחלטה סופית, טעם חיצוני טוטו זו עוד לא אוחלת עלייה סופית בטפליה בורן,
והחלטת טפליה בורן כנראה תחול ביום ב' בבודק. שם מתנהל טאנק קאה שעוז
אתה עככ עליון בטרכאות דבורי הפתיחה של', ואחת מטריצאות המאבק זהה הוא דחיהם
ישיבת הקבינות ליום ב'.

יש הגיון שהחלטת הממשלה שניבו תתקבל רק לאחר שנדע מה החלטתה סמלת בזוז. יתכן שזו יהיה שוב ישיבה שלא סן הממשלה (ו. דיפתנו: ושל הוועדה) לאור דוקא, איבג'ני מס' עזת. הוועדה יכולה לקבל אוד אם זו רוחה הטויה הסופית איז היא פאהרת אותה, או אם זו השבורה איז היא דוחה אותה, או שהיא יכלה למסור יפו-יכוח לממשלה, פתוחות לפניה כל פוטריוות. איבג'ני חשב שהיה זה מעשי לבוגד פוד ישיבה אמת של הוועדה, היום אפשר לשפט שתי ישיבות בפ�다ה שלום הששי פרשה זאת. ברור שם יחולו שיבוריים עיקריים בנסיבות זה של ההסכם תיקרא ישיבה ורשות של הוועדה, אבל אם לא יחולו שיבוריים עיקריים איבג'ני חשב שיכון כיבודם הוועדה.

לפניה שאנו עוזר לעצם הפוני אמי רוצח לטסוד לדיינות הועודה הזאת, שהיא בכוונתנו להזמין את המשחתה בטלואת, כדי שתהייה אפשרות לחכרי הועודה לא רק להציג שאלות - אפשרות זו מפילה ישנה - ולהשיג השבאות, אלא לקבל את סלוא האஸטרות האפעריות, לא רק להבנת הנוסח כתוב, אלא להבנת השתלשלות הדברים שהביאה לנוסח כתובם אבל בגל טהיל הדברים הללו אצל הצד השני, והזורן המוחלט לטסוד שם עד הרוג האחנון על כסאו, נסעה האפרות טעני בזיגים שלנו במשא-rosttan זה, שבתנו על ידי הספה, סדר יוספטל וסדר שנעה מלבונו. לעומת זאת עלה בידינו להביא הנה - ויש לי הזכות להציג בפני הועודה

ועדת חוץ ובפנים
5.9.52

ס. שרת - שר החוץ:

שניהם עיקריים מחד של המשלחת ד"ר רוביינסון וסרג'ן אבניד. ד"ר רוביינסון הוא היוזע הסופטי הראשי של המשלחת שלנו לאוסות המאווחדות, והוא הוציא על ידיו לשנתף בפוא-זמתן זה כדי ל��ת על עצו את האחריות הדרוזית והראשית לניצוח ההסכם או החזקה שעומדת עכשו לאיזון. סרג'ן אבניד מילא תפקיד של יוזע סדיני של המשלחת ובודא באמצעות האוון מיוחד בקיא ברקע המדיני והנסוני של כל עבini השילומים אצל הצד שכונגד רוגם אצל אומנות העולם. אני לא כולל בזאת את האקראיות בצד המדיני-зиוני של מדינת-ישראל שלזזה הוועדה איבגה זקופה לכל עזה וחדרכה.

כידוע לכם אונחו עומדים עכשו בסיום של פרשנות המשפט ונתן שטחנה ממשה חדשין. אטיוטה שלפנייכם היא פרט פרט פורסם היזמת אנטישמיות של פוא-זמתן טשי על אורפן ניסוח פרט ההסכם לפיעפיו. בלי לסקר את כל התקופה שלפיה אני רוצה להזכיר שבשלב מסויים חל קשר במליך המשא-זמתן, ומוא-זמתן נפק איז על ידיו, ובמסגרת על-כך הודיעת בכנותה. גם בתקבלו איז החלטות מסוימות.

המשא-זמתן זהה נפק והסבירו בגין מנגנון התCONDתנו. הגזרה לשתי עמדות עקרונות שנקם הצד שכונגד. באלב מסויים מתברר שהצד שכונגד טבחין בין שני ספרדים. הוא טבחין בין הסכום שהוא תוכנן להסכמים כי מסלחת גרמניה המערבית חייכת אותו למדיינט-ישראל בתורת שלום, ובין הסכום שהוא יכלה לשפט על השבון זה ולבן היא סוכנה להתחייב על תשלוםם של הסכום שיא ביכולתה לשפט. כבר בשלב ההוא דובר על סכום של 715 מיליון דולר או 3000 מיליון פרק כסכום שברטניאט המערבית מודה כמבייע למדיינט. יאדאל טבנה. אבל יחד עם זאת נאמר איז: בדור נבי אין גרטניאט המערבית דואת עצמה חייכת לשפט סכום זה ויאש לשאת ולחת על הסכום שהיה חייכת, והסכום שהיה חייכת איידר סוכנת לחיות קשור בסכום שמייע למדינת-ישראל אלא צדין לאירוע קשור ביכולת התשלום של גרמניה.

קורט-כל ערכנו בפני הבדיקה עקרונית כזאת. שנית, משלחת גרמניה המערבית על יסוד ההודאות שקיבלה משלחת הודיעם, כי גמר המשא-זמתן אונחו וביקיטת התהייבות סופית סהייבת, אדריכים להיזמתלוויים בתוצאות ועידה היזושם של גרמניה, שיאב איז בלונדון. סוף-סוף זה אחד החובות שברטניאט סכירה בו ומקבלת על עצמה לשפטו, והתחייבות זו אינה יכולה להיות נפרדת ויזמת דופן מהמכבול של חובות גרמניה, אלא ארציכת להיזמת משולבת ומתחומת עם חובות גרמניה האחידית. לכן אי-אפשר לקבוע ספירות ואי-אפשר להביע לתחייבות סוחלת בטעם ישתים המשא-זמתן ההוא.

אונחו שלגנו שתי הבדיקות אלה והתקומותנו בגדן בכל תוקף, ועל זה נפק המשא-זמתן. בסך תקופת הפקוד המשא-זמתן חלו כתה התפתחויות. ראשית באן התפקידים של דרא-השלחת הגרמנית ושל אחד שחדרי המשלחת עיקריים, מעשה סגן דרא המשלחת נתפסות של פרופ', ביום ודר' קיסטר. התפקידים של ד"ר קיסטר הועסקה בכתב נתפסות בפרנסבי, אבל גם ניטקי התפקידים של פרופ' ביום הין ירועים ונתפסטו. בהזדעה אלה הרשמה מסלחת גרמניה בעילאה ואמרן, בסigma מדיגוד שכתה למדינת-ישראל והתחייבות שקיבלה על עצמה כלפי שליחיה המשא-זמתן, והיתה הוועדה פנזה זה שחל כהפרת אמורן.

doc 02053 c

לז

- 4 -

וועת חוץ ובחורן
5.9.52

ס. שרת - שר החוץ:

ראש מפלחת בריטניה שעמד ערד לפני כן כנדאה במפקד קפה עם מתבגדי כל העניין הזה, וככט לעובי הקורה ולבסוף הכריע כנגד המתנגדים באותו שלב. הוא גם הביא את הנציג הראשי של בריטניה בועידת אבישים בלונדון, האיש שפטו אבם, לידי התפזרות עם ההכרעה שלו לא לתלוות זאת בהנסם לונדון.

הימת דאגה פצדנו לבזים לחץ של דעת-קהל עולמית ובמוניות השפעה ישירה של גורמים מדיניים ערומיים מכך עיניהם. המאץ זה נשא פרי וഫרי היום התבטא דושית בסופר מאטרים בעתוונים מרכזים של ארצות-הברית ושל אגדלה.acci סוכחה לכדי שטאטרים בעתוונות הבריטית ביחוד היו מאטרים ספרדיים ונטצחים בעניין זה, אם כי היו גם טטרים טוביים בעתוונות האיטלקנית. שבית, זה התבטא בצדדים דיפלומטיים שנקטה ארצות-הברית ובריטניה. צדדים דיפלומטיים אלה נעשו לא בכתב כי אם בעל-פה, אבל על יסוד פניה של שארן החוץ היישראלי לשורח אחורן האפריקני, האידי והרפטי, שהיתה סכונה לקרות פגיהם של שירות אלא עם הקנצלר של בריטניה הסעבייה בפאריס לשם חתימת הסכם על ביטול מסטר הביבוש. שני ראשי מדינות, דין איזון ואנטוני איזון, לפניה החתימה ואחריה החתימה, אבל באותו מועד במילוחן פרדריך את השאלת, כל אחד בפני עצמו, של הפטא-זמתן על השילומים, ובמיוחד באזני אדוארד את התקווה הנמרצת שיביאו את הדבר לידי גמר באופן הרוגן שלא יגיה יסוד זודק לישראל להאשים אותו בהפקר הבשורה. אני מוכחהعزيין שלפי ידיעות שהגיעו אליו ואmittothן איבנה-סוטלת בספק, הביטויים שהשתמש איזון ביחיד היו נוקבים ונמרצים בעניין זה. לפי הורשים שלנו אדוארד עצמו לא היה זוקם לחץ זה, אלא קידם בברכה לחץ זה בשאר יכול היה להשתחם בו ככל בגד בני הפלוגתא שלו בתוך האביבת הגרטנרים ובחוגי הבനאות והכפפים האגרטנרים.

על-כל-פניהם כתורזאה מכל אלה חל סופה יסוד בعتمد גרטנרים. סופה שאיפשר את חידוש המשא-זמתן בין שתי המלחמות. זהו הומם לנתק את הקדר בין המשא-זמתן לבין ובין ועידת לונדון, הוועאות, בין התהווויות החקלאית כלפינו ובין קביעה מסטרים לגבי החובות שבריטניה תשלום לאחריותם. שנייה, נתפסה הבדיקה המשא-זמתן שבינם למוכנים בין הסכום שאותם שודא פגיעה ובין הסכום שמתיחסים לשלהם, אלא נסעה ההזאה כי גרטנאה מוכנה לקבל על עצמה לשלם את כל הסכום של 3000 מיליון סראם. אנחנו הסכmonds לקבל תשלום זה כתשלום הרוגן בויכם מתביעה שאגבנו.

כידוע בשלב מסויים במכהן לנחים גולדמן הסבים אדוארד קיבל את תביעה ישראל כיסוד למשא-זמתן, ז.א. שהוא קיבל תביעה לימיiron אחד, וחצי מיליאן עדיין כיסוד באביל הזכות פתוחה לפניו אנטול אגרטנאה מטזרית לאכנו גם היא אתנו במשא-זמתן כפי שקבעה סכמת גרטנאה המערבית. זו היא פרשה שנעמדו עליה לאחר שנgressor עם מסלחת בון. זו נתקבלה כיסודה ראיינו התהווות של עתலום 715 מיליון דולר כתשלום שאנו נזקם לסתוק בנו.

בזה לא בסתמי פרשת התהווות שלם הצד גרטנאה, ועודין נשאה גרטנאה עומדת בפני תביעת הארגוניהם היוזדים. כדיו - ואולי לא ירו, אז אפסוד בהזדמנות זו - ועירת הארגונאים היוזדים הוקפה בימיהם מדינתי-ישראל, כשם שכל עניין הנשא התביעה לשילומים היה יוזמתה הבלעד של פדיגנת. ישראל. בשלב ירו לעבי שנשאה האחדתו של אדוארד הראונה בפרלמנט של בון, שהפרלמנט אישר אותה, באה הודה עקרונית בחובת הרובצת על גרטנאה לשלהם פיזוריים כליליים. ראיינו צורך להבהיר את הלחץ ולגידים את דעת-הקהל היוזדים, שכן הצענו לסייעם היהודים לבננו ועיריה של ארגונאים יהודים כדי להעמיד את הבעה של מטבח יהודית עולמית בתביעה מדינית-ישראל.

מ. שרת - שר החוץ:

בפרק ה'מן שבען פשרה הוצאות לכיבודם לבין המכונות הוועידה חל פאורע שהשתלב בשושנתה. זו היתה הפעם של אדראור. בהצלה זו הוען דיבר לא רק על מדינת-ישראל אלא על העם היהודי ההורג מסגרת מדינם-ישראל. ההגנון שלו חיית היה ברור: אם הוא קיבל על עצמו התchieות הוא רוצה שזו תקופה התchieות סופית ולא איזה דבר שאחרי שהוא מעד מה שטר עט מדינם-ישראל יבואו אישים או גופים יהודים בועלם ויאמרו: בזה עדיין לא גטרת אתך, עריין טרי לנו נרגנבי הדגה מאל.

כאשר הובאה האזהרה זו בפני ועידת הארגונים היהודיים, ועידת הארגונים ראתה עצמה כחויה, וכך על תפיכתה בתביעה הפסיפה של מדינת-ישראל להביא גם תביעה כספית. אורח פה סובייב לשלחן זה ולטעת פרוסוקול זה בלבד, כי בשלב סובייבים היה ספק בלבנו אם הוועידה צודקה. אנחנו היינו סבורים כי הוועידה חייבה להציג תביעות יותר ישנות לחיקת הסיפוק תביעותיהם של יהודים - היא איננה מספקם; ובמקרה שהיא אכן קיימת היא על כל המדינות, יש להזכיר אותה ולהרחיב אותה. במקרה שתבעה זו קיימת היא לא מבורעת באופן היעיל ביותר, בכל השטח הזה צרכיים לפועל הארגונים. וזאת לא שטח מדינת-ישראל יכול בו באירועים רבים לגבוי תביעות יהודים, ואל מולו רק את זכותם של אזרחים, היא אינה יכולה לתרום אם זכותם של יהודים מסווזרים בעולם, זה נושא לפיענוחה של ועידת הארגונים. אבל הימה דעה שגם לוועידה הארגונים היהודיים זריכה להיות בתביעה. אנו שבענו שעבון התשלום הגלובלי צריך להשאר מהו מיוחד לטדינת-ישראל ולא להחליק את מוח התביעה זאת על ידי הנחת התביעה שוניה. אבל בתזאתם רבות שהיו לסדר החוץ עם ועידת הארגונים ואנרכיה ובאיירופה - ככלון המאש ותן התנהל גם פה והמניג דורך מכתבים - הגיבו לאסק האשו כו גם הוועידה התביעה גלובלית. היא קושי מיוחד להשיג את הסכתת משפטת גראנץ גם בתביעה זו, דשי מיוחד שהתקטה במאזוטן בייבינו לבין המשחת הגרמני, ורקשי עוד יותר ודול במקדם בין אדוארד ובין ירעוץ הכספיים, אשר טענו שגם יש יכול לטדינת-ישראל לתבוע אילוצים, אין כל יסוד לוועידת הארגונים לתבוע זאת. שם יש עניין עם יהודים, סותב לכל ייחד לשום בעין. יפה על ידי הקונסולרים בכל ארץ וארץ וביחיד ידע שהוא חייב תורתם הגרמנית ולא לשלם לו על-ידי ועידת, כי יודע אם ומה עושים בכספי.

אולם גם התביעה זו באה על סיפוקה אסnum בסוגרת מצומצמת. התביעה שהנישאה הוועידה, וايا הביאה התביעות רחבות לטדי, בתחום התchieה והבז של התchieה נתקלו ביסודות. סמלוי תביעות אלה גם מדינת-ישראל עמידה להבז ביפויה שזו נוגע לגרנסים אזרחיים של ישראל שנחננים מהטהות אלא, ובמקרה שזו נוגע לאזרן שלנו שינה מתחסוטים. וכך לזו המשלחה הגרמנית בנוסח ההסכם הזו קיבלה על עצמה לשלם לוועידת הארגונים 450 מיליון סדר, ועוד 120 מיליון דולר.

זו הרקע המדיני של העניין. אדי רוצה להזכיר כי אין ספק שבינתיים מונע שלושה גרנים סגד גראנץ העוניים את הדבר לכדייה לה לעשות צעד זה. קורם-בל, אשיקול שיש לאדראור ומסגר אבשים סובייב שbez גראנץ עוזה סעה מוטרי גדול שיפאר חקוק על לוחות המטה פוזריה. שנית, בזוז גראנץ סוללה לפוגה את הדרך לבניה יותר קרוות ואפאוות של עזרה סגד המפעצות הבדולות שיש ליוצרים השפעה בכך, ביחד אטרכיה, ומסלקם מעוזר שתקלה בו ביחסיהם אכגדיה ועם אטרכיה שהי אטרכיה היטב כי יהודים יצד אונחן. ואננו דבז שליישת הדבר הוא לטובת הפקיד הגרמני, זה יעוד את היצור, זה יעוד את היוזם הילדה לא פיותה תכל זו, זה יעוד את היוזם לא רץ שיש לה עתייד כלכלי בדול.

ועדת חוץ ובתדור
5.9.52

- 6 -

ס. ארת - שד המוץ:

כשם של גבי המשפעה היזונזית בפועל יש בפרזה כך יש הפרזה לבבי עדכנית-ישראל בסודו-התיכון, אבל הפרזה זאת היא חלק משיקולם. אני רוצה להזכיר: השיקול הכלכלי הזה נתן מחלוקת בסוגיות השתלטן של גרטניא, כי המתנגדות הנדולה ביחס נובעת סגנוניים הכלכליים, האכלכליים והכספיים הרואים את המעמתה הזאת כבלתי צורכת וסופרת בטיסות, ורואים את סדרה כפנטטיים.

אבל בתגובה טמאה-זאתן טמושן ומיגע שבו התבאל ויבום על כל עדגה ותג בכניסה טוונטה זו, הגענו לטיוונה זו. אני רוצה לומר שבי דבריהם המבוקעים הכרה אישית, אבל לאחר הבירור במשלה אטסוו, והדברים לא נומחו בראוף סופי, יש לי כל הזכות לומר אותן בשם הממשלה. ראשית, כי הממשלה מלאה הערצות למאץ העצום ומטוכשר ביחסו עלי-ידי הממשלה ברולה, ועל-ידי כל חבר בשלחת במינוחו בשדהו המישור, במא-וותן זו ובഷותה תוויזאה זו. שנית, אני רוצה להביע את הכרה הממשלה כי במא-וותן זו אשבעו מה שכלל יכלהו לנצח לחשגו. האם לא אומתת שאיין הממשלה דודא חולשות רציניות ופנסיות רציניות מה שהוועג, אבל אם אייא לזכות את הדבר בכלותו, היא אינה יכולה להעלות על הדעת כי משלחת אחרת או מא-וותן אחר היה מופיע יותר מזה.

הדבר עוזד עכשו לפנטטם, אבל הרשמי לעצמי להקדימן ולומר מה דעתה של הממשלה בפני זו. זאת לא אומתת שטפסלה מתעלמת מפגרעות רציניות, ושהפרי הממשלה עצם לא מטעמים מהם, אלא אם נאבדם או נביסל להעמיד אם הגדעות על הפניות ולהטאניק בטידת האפרה.

משלב זה ואילך אנסה לסכם בקשרה את טוונת ההסכם, אם כן בתחום אפשרות לכל חברי הוועדה לקדרה את הטיטה, אבל אינני יודע אם לכולם היתה אפשרות ממשית להשתחש בהקלת זו. כפתיה לאבירו איני חזק שכך למת סיכום קדר של ההסכם ואבקש אחר-כך אם חברי הממשלה למלא אהרי, אם יהיה להם מה להוציא בנסיבות חיוניות.

הסכם זה מסתמך על מעשי משמע ללא מיאוד שנפלו על-פעם היורד על-ידי ברטניה הגרמנית. (גנו-הגרון: כתוב המשפט הגרמני). אני מתרגם עכאיו בעל-פה וכל התרבויות לא יגיה פילולן בדינוק, אפשר לומר המשפט הגרמני. כוחות על ההזרמת אדנאוור בברנדטסטאג; הטענות על מצב אהוטל על מדינת-ישראל לקלוש את האניצולים, ומכאן מתחיל ההסכם עצמו. קודם-כל בקביע סכום לפדיות-ישראל ובקביע סכום לוועידם הארגוונים, מבחינת התשלומים שני הסכומים שפנטזים טהדר. ברטניה מתחייבת לשלם סכום סכומיים לוועידת הארגוונים, אבל איננה טהדר. מתחייבת לשלם אותו לוועידה, היא מתחייבת לשלם אותו לפדרינט-ישראל. לגטרוי טהור למסגרת הסכם זו, יא הסכם בין מדינת-ישראל והארגוונים על המתлом, אבל התחייבות של ברטניה היא כלפי גורם מפלכתי ולא גורם לא-טפלכתי. כאן בעפם בראשונה בחודז' בינלאומי. פופייטה מדינת-ישראל כסדרה חסות ליירוד העולם ומקבלת על עצמה בגבות את הממשלה לתוך סמכותה ומקלה פפדיינה. הסכום זה ישולם בצוותן, ז.א. במרקם ברטניים לבדק בתוך ברטניה לזכותה של מדינת-ישראל. מדינת-ישראל תקנה במרקם אלה סבשחוץ לא וטה שיבול להasco בגרמניה, לפי כללים מותגים ומדוייקים. סמלת ברטניה מתחייבת לבצע ולקיים הקלות סורינטס כדי לאפשר את תחיליך הקגיות אלה. ברור כי סכום זה לא יחולם בחת-חת, אלא ישולם על פני תקופה של שנים. יתרון שתקופה זו תהיה 12 שנים, יתכן שתקופה זו תהיה 14 שנה, ויתכן שתקופה זו תהיה יותר ארוכה מאשר 14 שנה, יתכן שתקיה גם יותר קטרה ס-12 שנה.

עודת חזק ונתן
5.9.52

ס. שרת - שר המון:

וائلת הדברים שנקבעו. לכתהילת נקבעו התשלוטים הבאים:
 תשלוטם האשוני של 200 מיליאן פרק על השבון השנה הראשונה, אבל התשלוטם הזה
 יבואו תוך תקופה הרבה יותר קדימה, תוך תקופה לכל איזומר של 6 חדשים, כי
 הזמן שיבזר מרטיפיקציה של האסמך על-ידי הפרלמנט של בון, יוכל להיום
 לכל הסודם באוקטובר, עד סוף שנת המפעלים ב-31 במרץ, 1953, זמן זה ייחשב
 כנהוג תמיינה, ובתרוך פרק זמן זה יאולם סכום של 200 מיליאן פרק. - בסוגרים
 בראוני לוטר באנגליה, ואנחנו נתפס בזאת לכיסרינו השבונות הדלק שלנו שאנחנו
 לברטניה באנגליה, והפעלת ספיק מיוחד מוחדרה פנוי רטיפיקציה. הפעלה זו
 אצל האנגליים, והפעלת ספיק מיוחד שאנו עוד ספיק לא ניתן לאחתינו לרטיפיקציה,
 איננו צריכה למכוון לרטיפיקציה, וישנו עוד ספיק שאנו צורץ לאחתינו לרטיפיקציה,
 אם אזכיר עטוד עליון.

בשנה אשנית, שטהיה כבר שנה תמיינה מה-1953 עד סוף מרץ
 1954 שוב יאולם סכום של 200 מיליאן פרק. סכום זה קבוע במוסדות ולא
 יכול לחול בהם כל אשוני לאקטנה, יכול לחול אשוני להגדלה אבל לא להקטנה.
 אחרי זה תבואה שزادה של 6 שנים עם תשלוטם שנימים שווים. לכתהילת נקבעה
 מסגר שנתיות של 310 מיליאן פרק, אבל המשלה הגדינה רשות כינור, 1954
 להודיע כי האסום הזה עובד את גבולות יגולתה ולדרוש הורданו ל-250 מיליאן
 פרק. על זה יכול להיות דין ודברים, אבל זה לא יכול להיות פחות מ-250
 מיליאן פרק.

תולדות הופיעו אז אם ככלות מלכתה עפלה ברמניה על תשלוט
 לא יותר מ-250 מיליאן לשנה. היה בזאת סאך קשה מאד וקשה רב עליה הדבר
 להגביה את המסאה השנתית ל-310 מיליאן, אבל לא לחלוין, עם השארת אפרור
 להודיעו שוב לטבשה שגדניא עד מה עלייה מלכתה למקורה שנה שניים זו, אחר-כך
 באנא ג-12 ישולם הסכום הנותר של 260 מיליאן פרק.

מן זמן הפרעון הושפע באופן ייחיד ביחסם מהעוברdag של
 תוספת שאלת תשלוט לאנרגזים, מפניהם של אחד שקבוע עקרון שני התשלוטים מהווים
 סכום אחד, לא אמרנו שקיבול כל מה שחייב לבנו, אלא התייכנו לשלם להם במשן
 הזמן באופן פרופורציונלי. זה השיער על האורח מתוקף לפעלה סמה אפשר היה
 לגשור אילו רק תביעת ישראל ביתה קיימת באביבם.

אפשרתי כי תקופה זו תמכן בה הארכאה אם חל אשוני לרעה בנצח
 הכלכלי או הכספי של גרמניה, אשוני לרעה שדריך להיות סורדי, ושיבוני לרעה
 שדריך להיות ממושך, וזה שדריך לעבור זמן עד שהשיכוני לרעה זה, רשיים
 גרמניה לדודש הפקה זמגית של תשלוטים בלי להפחית מסוכום הכלול של הגתהייבו
 זו דואית ישראל לאסכים להפסקה, אבל אם ישראלי אינה מסכימת להפסקה זו, זה
 אחד מילוקי הדעות שעליון חלה-הבדורות - על הבוררות עוד אדרך לחודש.

לעומת זו יתכן כי צור מקופה. קודם-כל ידוע לנו, כי
 הת騰כות ספורשת על-כך בהסכם, כי יש בדעת ברמניה - אם אני אוטר ברמניה זו
 לא כל-כך סDOIיך, אם אני אוטר גרמניה פירושו במסג'ה המערבית, במקרה
 מסחלת בון - לאשיג טלווה בשוק הכספי הציגני, אמריקה בוודאי, לשם
 החש תשלוטם השילומיים. מדוע הדבר בחוץ לה? זה בחוץ לה כי זה פותח פתח
 לגרמניה לשוק הכספי הבינלאומי והיא סקרה שהיא יכולת להקל על עצמה את
 הכניפה לשוק זה כלוות בסיסמת השילומיים לישראל. אם היא סקלת טלווה עצמה -
 והטודבר על עשרות מיליאוני דולרים - טלווה זה כולם עובד אליו והוא ינוכח
 בתשלוטים, אבל לא מהתשלוטים הראשוניים כי אם מהתשלוטים האחידותים.

מ. שרה - שר החוץ:

אם הדבר הזה יתקיים הוא יפעל בשני כירוניות: הוא יעסיג לרשומות סכום מסוים של סטבז זר והוא יקדר את תקוות השיעוריהם. שנית, אם במקרה כל תקופת ההסכם גרכיה מקבילה אליה מלואה אחד, ומולבד מלואה אייבר מיעוד בספודא לאיזו סטרה מסוימת, לא זו, אלא סתם מלואה, לא Zarik להאטר שזה למען השילומים, אז גרכיה חייבות להפריש סזיה חלק הוגן - לא כאמור מה החלק ההוגן - לשילומים. שלישייתם, יכולת גרכיה מצדה לבוא בהצעה של סטבז Zarik אחרת, יכולת גרכיה מצדה לבוא בהצעה של הגדלת הפקשות השנתיות, אם יתבה שלא נאייה לבטרור את הדבר בתקופה יותר קזרה. זה עビין לפשא-וותן להלכה, יתרון שלא נאייה סוכנים לחייב סכום סוגדלה כי לא יוכל לקלוט סכמה פוגלהם בקהליטה-נטענות, אבל אם נסכים על הגדלה ניכרת וקיים השילומים, אז היא רשאית לעודר שאלת של דיסקונט. אך במקרה זה אפשר לעודר שאלה של הקטנת הפקות האלבול. אם משלמים הרבה יותר מאשר ישלם שאלת האם ידען, אבל גם על זה חל סעיף הבוררות בסקרה של תילוקי-דעתות.

לגביו אופן גפיוז קובל ההסכם כמה קווים כלליים עיקריים וגם מהיבר הקמת כמה אורגניזם ומוסדות מכשירי בייזוע. קודם-כל לגבי הכללים שלמים על הביצוע. הכל היסודי הוא כי מכירת שחירות לישראל על חשבון השילומים דינה כיוצה של חירות גרכיה לחוץ-ארץ, וכל הקלות וההנאות שירצחים ומיצרים גרכיה נחבים מהם לבבי היוצה לחוץ-ארץ, יגן מחשש שחירות למדינת-ישראל. זאת מכירת שחירות הפטולת במטבע Zarik פאת ההקלות והזוכחות הניתנות כדין שחורה זו הפטולת במרקם, אם היא משתלת לישראל על חשבון השילומים. בפרק זה קים פטור של 5,5% על שחירות יוצה, הפטור זה יחול גם על השילומים וזה מבטיח דין שווה ואלא לשלומים לישראל עם שחירות יוצה. ד. מכאן: גם אם היוצה הוא בדולדות? לא, זה לכל המדיניות מחוץ לארץ הדולר, זה בוגע ל%;"> סדריות הספרינגן.

הרכיב של הסחורות שאחנו קוויים סגדניים זה נושא להסכם סמן לזמן. בום הסכם זה עצו כולל רשות שחירות פורטת למדי, אם כי לא בנסיבות. ההרכיב באחרזים נקבע לשתי השנים הראשונות ונאמר שזה צויר לשם בניין-אב גם להסכם הבאים. גם במשך שנתיים תיכנה סתיות, כל שכן שתתכנה סתיות לשנים הבאות.

רשימה זו מזכרת 90% מטזרכי השקעה האזעדים לפיתוח הייזור וכיירות פעילים חדשים, 10% מטזרכים היונגים לזריכה. חלק ידוע מוקדש גם לשירותים. השירותים הם: הוואות הובלה, הוואות ביטוח של התובלה או של המוצרים הוואות פניה בתוך גרכיה וכדום.

מצדנו בעש טאמץ מושך ונסדר בפרק זה של תנאי הביצוע לאבטחה את יציבות המטבע הגרפני, או לאבטחה לבו פיזויים בטקרה של ערעדן יציגו זו. טאמץ זה בשא פרי רק בקידמת מועטה. אוחנו בקבודה זו לא השבון מה שרבינו לאשיג מלכתחילה, אם כי אין אנד מצלולים בשום-פניהם-ואורפן בתחום שהשגבנו. מצד גרכיה הייתה המבגדות עשבית ביחס לאטלת זו בכלל ולהסתמכות עליה אפילוד ברטן קל שבקלים בתוך נסוח ההסכם. מתלבנו בעובדה חסורה כי קיימת החלטה של הקיבוץ הגרפני, החלטה כללית לא רק לבני עניין השילומים, בשום חזות לא להסכם להכנת סעיף של יציבות. אולם התשלומים שגרכיה חייבות לאלם אותו למצעמות הבינוי, התהווים שלה הן במרקם של יציבותם.

מ. שרת - שר החוץ:

אללו אבחנו לטשל דציגו לבטח סכום זה בכספי אבל כדוידרים, היינו נמקלים בשבי מעצוריהם: קודם-כל, התנגדות המפלגה הגדתנית להתחייג על דולדרים. זאת היה מחייב את מעצרות ה/cgiוש, והן לא היו סמכותם שאותו נקבע מה שפָּה בעצמן לא-קיובל טברניאיה. בכך זה הוכחנו לאסתפק בהכנות ספיק, שעוז המכנתו הוציא לנו על-ידי הגדתניתם כוריתור על עטתם הראשונית, שנוי ייאמר, כי אם תחול התכווצות ביכרת אזי אבחנו ראיים לדרוש התאמת השיעוריות השנתיים לתפקידו שלה, ולא אין הסכם בזאת אז הבזרחות תפסוק פסק אחרון.

עוד עקרון אחד חשוב לשיטת הביזוע, העקרון הקבוע שיתיה קיים צינור אחד ויחיד למסידם השילומיים וקבלת השילומים. זאת קבוע במפרות ואופן הטוחלת ביותר, אגרנטיה מתחייבת להקים רק בגיבוט אחת ובאנחנו מגדני מתחייבים לפעול רק באמצעות גזירות אחת.

אני עובר לפישת המכאיירים של הביזוע. אפסאייר הראשון הוא סכירות שדרין מתוך ביטוי לעקרון הזה שציגונתי. זאת, תפעל שלחת - אלה של המשלחת טרם נקבע, היא תיקרא או שלחת ישראל או שם אחר שיגתנו לה - על ביקורת קטלנית שמסילה לא פרטת כיצד בדעתה לארגן דבר זה, והתשוכן בציגון ארמת גראניטה, והיא תרכז בידיא את כל הפעולות: לקבל את אפריקים הגרנסניטים, תקינה במתקנים אלה שחרזרת ותשלם בערך במתקנים ומתארגן את הוובלות הסחוירות.

פה מ庫ם עמי לסתות דעת האזירה מפניו ההסכם, לא רק סכום ההסכם, ולמסור לוועדה בסוגרים כייד המשלחת חרשה לארגן דבר זה. בכתה דבריהם אקרים דבריהם שנמסרו במשלחת, כי הדברים עוד לא נקבעו במשלחת. בעותניהם בתפרנסת ביקורת קטלנית שמסילה לא פרטת כיצד בדעתה לארגן דבר זה, והתשוכן בציגון הולך וחושך בפביין זה; ואם אייננה ספרטת קובעים הוכחנה שווואי היא בעצתה במסבכה ולא קבעה שם דבר. אני מקווה שהוועדה תבין איזה אבסורד זה היה בשבייל המשלחת למתחילה לפرسم איזה סידוריים היא קובעת לביצוע השילומים מצדה בטם היה הסכם סופי בעניין השילומים, שעוד תלוי על ברבי אלויה העתידה. אני יכול להודיעו כאן שבדעת המשלחת להקים סוכנות סמלכתית לעניין זה. לא ברור אם תהיה זו חבדה או סוכנות בזורה אחרת, אבל תהיה סוכנות סמלכתית מיוחדת לייחודה לביצוע עניין השילומים, בראש סוכנות זו תהיה טרואזה. הטעאה תהיה סורכמת מאנשיים משלתיים וסאנשיים לא מסלתיים, אנשיים מחויבי היזיון המעוניינים בדבר זה. יהי יושב-ראש לסועצת משלתיים, יתנו לsocנות זו או לחברה זו שני טנהים ראשיים: מנהל אחד יפעל בארץ ומשנה. יהי יפעל בגרנסניטה. המנהל הראשי איפעל בגדתניתה היה רשות המשלחת בלשונו ההסכם. אחד יפעול בראן. אני רוצה שהוועדה תדע שהמשלחת אבל בחוזה זו לא דנים בסידוריים שייעשו בארן. אני מבקש לשלחת זו יותר זעם זעם או רגען משלתי גראניטה שיביא ממנה לנצח על עבון השילומים מצד משלחת זיהיה סופר משותף לשבי הטוסדרות האלה, תהיה ועדה פוערת פריטטיב גראניטה. זיהיה סדרה סתור מצע בלתי-פומק וזהרי לפוך על אורפן ביצוע השילומים של בני הגדדים, אדריכת סתור מצע בלתי-פומק וזהרי לפוך על אורפן ביצוע השילומים ולפתור שאלות שתעוררנה. היא יכולה לפתור את השאלה בסכם - אין שאלה נפתרה; אם אין הסכם רשאי כל צד להביא את השאלה לבזירות.

הבודרות מחייבת שוב מודע, זהו.Foundation הרבעי הקבוע שיתיה קיים, כי לאלה אפשר היה להניח את סידור הבודרות לזרק השעה. מחד בזורן לבודרות, סקיטם מודע בזורנות. אבל דעת הטומחים המשפטים שלנו היתה שמוסב לקובע סידורי קבע לבודרות, ולא יהיה הפוך זמן כרונ במסירת העוין לבודרות, הרכבת בית-הדין והפעלתו. לכן נקבע כי אחת ל-5 שנים ממכרים בזורן. פיז עם חמימות ההסכם אבחנו צדיבים למכרות איש ומה צדיבים למכרות איש, ואנכי הבודרים הלא ביביהם קובעים על מכריע, גם כן קבוע מראש ל-5 שנים. ואם הם אינם

ס. 02053

לצ

- 10 -

זעדה חזק ובטחו
5.9.52

ס. שרת - שר החוץ:

באים לאסכם בינויהם, פוננים לנשיה בית-הדין בהאג והוא מפנה את המכבייף.
 אבוי חושב שסידרה זו מפיצה את הביקורות העיקריות של ההסכם,
 בשום-פניהם-ו-אופן איננה כוללת את قولנו.

לטיגם דברי אבוי רוצח למסודר לדייגתכם עזין פיזוח שתפקידו
 לרבל אפסא-זמתן, זותאי בעית הדבוע של הסטפלדיטים. אבוי רוצח להבהיר קודם-כל
 את הרקע. בארכן יש רכוש גרטנייא, שבודר לרשوتה של הטריניה עם הקמתה, משני
 סוגים יש רכוש כנסיתי ויש רכוש לא-כנסיתי של גופים אוזדרחים או של
 ייחידיים. בתיחסה שאיתה בכנות הفردנו בין שני אלה. לבבי רכוש כנסיתי
 קיבלנו סלכתחילה עקרון של משא-זמתן לשם רכישתו ותשלומו מחייב בעדו, ואנחנו
 עופדים בעזם הימים האלה בסא-זמתן עם גורמים כנסיטיים והתקדם כברא
 דרך לא קטנה. לבבי הרכוש האזרחי. אנחנו לקחנו אותו על יסוד אי-זון הנחה.
 על יסוד אי-זון הצדקה לקחנו אותו? לקחנו אותו מפמי שאמורנו לעצמנו העם
 הגראני בזל רכוש עצום ללא טדים כלל, אך, השפיע וגודל רכוש, יש לעם הגראני
 מהו פה בארכן אנחנו לוקחים זאת. אנחנו על חשבון התייעת הגדולה
 הhai. סטילא צדין היה לתיבות ברור לנו שם לא יבואר יום של חשבון שהוא אל
 אז אנחנו לא חייבים דין-זוחבן על רכוש זה. כאשר פנתה סמלת אוטולדגה
 בתביעה לחשולם بعد רכוש זה לזכותם של הגראניטים שהם עשו אוושבי או איזדרה
 אווטדרליה, והאי דרש זאת לעצמה על חשבון אותן הסוכרים שאיא הוועידה לשיקומם
 של אנשים אלה, וסתמכתה על הידירות השוררת בינוינו לבין אווטדרליה, פנייד
 בשלילה וסתמכת אוטדרליה הפסיכה להחזר בעניין זה, נימכו ذات האסמכתה בזאת
 שהוא שין לחובן השילוטים, שכן גראני ואנחנו בזאת עוד לא הצענו לשום פירוק
 והשווים עמד-השורה. אבל גראני פורדה שאלת זו חלק מסכם השילוטים, ואנחנו
 המתבונן שיאמר על זה ממשו בנסיבות ההסכם. הסבבנו לאחר הרכישת
 הסכמו לנו מזאת-זמתן שיחחיל לא קודםם بعد הרכוש הזה, אבל לשלים בעדו
 לפחות על זה מזאת-זמתן על יסוד הסכמה שלאם בוגר הרכוש הזה, אבל לשלים בעדו
 בסדרקם. מזאת-זמתן יתngle עם סמלת זו בוגר הסכם בין תגי'ש ז'פוז-כון
 בשם אנים שיש להם תעבירות, ובוגריה איש אנים שם בארכות אחריות, שסתמכו
 של ארון הארץ יוציאו מה-זמתן סמכות בעניין זה על סמלת זו, ולשם بعد זה
 בסדרקם שיבוכו מה-זמתן סמכותם שליהם. יש בדעתנו לעטוד על-כך שבעד כל הרכוש
 הזה נשלם פרו-רטה, ז'א. יופרע לזו אחוז מטויות מכל תשלום של גראני יהנו
 לנו ויתרנו עקרונית לאוטדרליה היינו בתקליהם בקשרו לשלים להם במטבע זה.

בכמה פעדייכם ערכו על רכוש זה?

ג. גן-אפרון

ס. שרת - שר החוץ:

שמעתי את ערכתו של שר האוצר הסבוח בכנות, ואכי סוף
 עליון - כי זכרו לברכם - שנקם גדרה מיג'יט, כל שכן שאמר זאת בכנותם.
 הוא העירין זאת ב-3 מיליוון שטרלינג. ירו על גנו שאל הגראניטים סכירת ספירה
 של 25 מיליוון שטרלינג. גם אמרו שאצלם יננו חובן זהה ושה לסמו עליהם
 מהם נוקטים סכום מכסיפה. כל האנשים שיש להם תעבירות זו הם אכשי המדרגה.
 השבון לופר שיפר להוריד שליש על השבון טזרח גראני, אבל התברר שהם כולם
 מפעלב גראני, ואטען פורש עליהם את כנפיו.